

صادق‌سازِ صدق‌هایِ اِبتنائی

محسن زمانی

پژوهشگاه دانش‌های بنیادی

چکیده

یکی از مشکلاتی که برای نظریه‌ی اِبتنا مطرح شده است، مشکلِ مبنایِ امورِ واقعِ اِبتنائی است: چه چیز مبنایِ امرِ واقعی از این سنخ است: بر b مبتنی بودنِ a ، خود اگر مبنایی داشته باشد. اگر این مشکل حل نشود، این ادعا که اِبتنا می‌تواند به‌ترین صورت‌بندی از نظریه‌هایی چون فیزیکیالیسم به دست دهد، دود می‌شود و به هوا می‌رود. من در این مقاله همین پرسش را با ادبیاتِ صادق‌سازانه می‌پرسم. یعنی از این می‌پرسم که صادق‌سازِ صدقی چون $a >$ بر b مبتنی است < چیست و می‌خواهم از این ادعا دفاع کنم که صادق‌سازِ این گزاره همان صادق‌سازِ $b >$ وجود دارد > است. برای این کار ابتدا نشان می‌دهم این سه راه‌حل که برای مشکل مبنایِ امرِ واقعِ اِبتنائی مطرح شده اند یا می‌توانند مطرح شوند، موفق نیستند: یک: بر b مبتنی بودنِ a اساسی است، دو - بر b مبتنی بودنِ a بر b و چیزی درباره‌ی ذاتِ a مبتنی است، و سه - بر b مبتنی بودنِ a بر هیچ مبتنی است. سپس نشان می‌دهم با پذیرش این که یک - اِبتنا اولاً بینِ صدق‌ها برقرار است نه موجوداتِ جهان و دو - اِبتنا قابلِ تحلیل بر اساسِ صادق‌سازی است، می‌توان نشان داد بر b مبتنی بودنِ a بر b مبتنی است. در انتها به دو اشکالِ ممکن به استدلالِ خود پاسخ می‌دهم.

شرکت برای عموم آزاد است.

زمان: دوشنبه، ۱۷ مهر ۱۴۰۲، ساعت ۱۶ الی ۱۸

مکان: میدان شهید باهنر، پژوهشگاه دانش‌های بنیادی، پژوهشگاه فلسفه

تحلیلی، سالن شماره ۱